

skabe interesse og aktivitet, kontakt med eleverne.

I den nu foreslåede udformning af paragraffen har man præciseret, at den vurdering i andre fag, der skal ske samtidig med forprøven, kun omfatter obligatoriske fag. Det er i øvrigt hensigten, at kravene ved forprøven (og fagrækken i 1. uddannelsesår) skal være så ens på alle seminarier, at overflytning til et andet seminarium vil kunne ske uden for stor vanskelighed.

I paragraffens stk. 5 nævnes bl. a., at der ikke holdes prøve i undervisning efter § 6, stk. 3 (frilæsning og instrumentalmusik). Det er ikke tanken hermed at udelukke seminarierne fra at afholde visse prøver, som de studerende måtte ønske at aflægge f. eks. i maskinskrivning eller orgelspil, men eventuelle prøver af denne art vil ikke kunne betragtes som en del af læreruddannelsen.

Bestemmelsen i stk. 7 skyldes, at der må oprettholdes mulighed for, at uddannelsestiden på aften-seminarier kan være længere end på dagseminarier.

Til § 9.

Af hensyn til ensartetheden vil det være ønskeligt, at skriftlige prøver i de fag, hvor der sædvanligvis gives skriftlige opgaver, f. eks. regning og fremmedsprog, er fælles for alle seminarier, d. v. s. at de foregår samtidig, og at opgaverne stilles centralt af undervisningsministeriet. Man finder imidlertid, at der også i fag, hvor prøverne sædvanligvis er mundtlige, bør være mulighed for efter undervisningsministerens godkendelse at afholde skriftlige prøver som et led i anvendelsen af ændrede prøveformer. Ved sådanne skriftlige prøver tænkes opgaverne stillet af lærerne efter censorens godkendelse ligesom ved mundtlige prøver.

Det fremgår af § 3, at undervisningsdirektøren for folkeskolen og seminarierne træffer foranstaltningerne til prøvernes afholdelse.

Reglerne om, at skriftlige opgaver gives af undervisningsministeriet og om, at lærerne eksaminerer og efter censorens godkendelse stiller eksamensspørgsmålene ved mundtlige prøver, er i overensstemmelse med, hvad der er fast praksis og almindelig anerkendt på skoleområderne. Af denne grund har man ikke fundet det nødvendigt at optage regler herom i det samtidig fremsatte lovforslag om højere forberedelseseksamen. For seminariernes vedkommende finder man det dog rigtigst, at disse regler ligesom i 1954-lovens § 13 optages i lovens tekst, da der her er tale om en uddannelse på et højere niveau, og da den nye mulighed for at afholde skriftlige prøver i fag, hvor mundtlige prøver er sædvanlige,

i hvert fald gør en udtrykkelig regel naturlig for sådanne prøvers vedkommende.

I beviset for den gennemførte uddannelse tænkes der givet oplysning om: 1) standpunktsbedømmelsen i faget praktisk skolegerning, 2) de ved de afsluttende prøver opnåede karakterer (herunder i et evt. tillægsgag, selv om dette ikke medregnes ved afgørelsen af, om den pågældende har bestået), 3) deltagelse i obligatoriske kurser, 4) eventuel deltagelse i anden frivillig undervisning end tillægsgag (herunder orgelspil), 5) eventuel fritagelse for fag efter § 7.

Til § 10.

I overensstemmelse med den almindelige praksis, som også blev fulgt ved gennemførelsen af læreruddannelsesloven af 1954 og skolelovene af 1958, er det som nævnt ovenfor undervisningsministeriets hensigt at nedsætte et studieplansudvalg, når loven er vedtaget. Dette udvalg skal inden for de rammer, der bliver fastsat i loven, udarbejde forslag til detaljregler om undervisningen og de enkelte fags indhold, om fordringerne i de enkelte fag ved prøverne og om prøverne i det hele taget, i lys af de hovedsynspunkter om læreruddannelsen, som ligger til grund for loven. Udvalget tænkes desuden at skulle udarbejde forslag til regler om karaktergivning og censur, som harmonerer med forslagene vedrørende prøvekrav og prøver, og om kravene for at bestå. Udvalgets forslag vil til sin tid blive behandlet i seminarierådet som foreskrevet i lovforslaget, inden de i paragraffen nævnte nærmere regler bliver fastsat ved bekendtgørelse.

Bestemmelsen i stk. 2 om forsøg skyldes ønsket om at give seminarier, der ønsker det, mulighed for at arbejde med problemer inden for læreruddannelsen — og herunder f. eks. foretage midlertidige ændringer i fagkredsen — samt den betragtning, at en eventuel tilpasning af læreruddannelsen til sådanne nye krav, som i fremtiden måtte blive stillet til undervisningen i folkeskolen, bør kunne underbygges af erfaringer. Det må dog være en forudsætning, at studerende, der undervises efter en forsøgsordning, ikke stilles ringere end andre lærerstuderende med hensyn til deres rettigheder efter uddannelsens afslutning.

Til § 11.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til reglen om statsseminarierne i loven af 1954 § 27, 1. punktum, men er udformet, så den gælder for alle seminarier. Bag bestemmelsen ligger ønsket om at sikre, at seminarie- rektoren bevarer kontakten med undervisningen og